A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2012. december 19.*

„Fellebbezés — Közösségi növényfajta-oltalom — 2100/94/EK rendelet — A 73. cikk (2) bekezdése — A CPVO fellebbezési tanácsának a közösségi oltalmi bejelentést elutasító határozata — Mérlegelési jogkör — Törvényszék általi felülvizsgálat — A 61. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett 55. cikk (4) bekezdése — A CPVO joga a növényi anyag megküldésére való újbóli felhívásra”

A C-534/10. P. sz. ügyben,

a **Brookfield New Zealand Ltd** (székhelye: Havelock North [Új-Zéland]),

az **Elaris SNC** (székhelye: Angers [Franciaország])

(képviseli őket: M. Eller avvocato)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2010. november 15-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO)** (képviselik: M. Ekvad és M. Lightbourne, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Schniga GmbH** (székhelye: Bolzano [Olaszország], képviseli: G. Würtenberger Rechtsanwalt)

felperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, M. Ilešič, E. Levits (előadó), J.-J. Kasel és M. Safjan bírák,

főtanácsnok: J. Mazák,

hivatalvezető: R. Şereş,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. április 26-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2012. július 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésükkel a Brookfield New Zealand Ltd (a továbbiakban: Brookfield) és az Elaris SNC (a továbbiakban: Elaris) az Európai Unió Törvényszéke T-135/08. sz., Schniga kontra CPVO - Elaris és Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) ügyben 2010. szeptember 13-án hozott ítéletének (EBHT 2010., II-5089. o., a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítélettel a Törvényszék hatályon kívül helyezte a Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO) fellebbezési tanácsának a Gala Schnitzer növényfajta tekintetében közösségi növényfajta-oltalom megadására vonatkozó 2007. november 21-i határozatát (A 003/2007. és A 004/2007. sz. ügyek; a továbbiakban: vitatott határozat).

Jogi háttér

2 Az 1995. október 25–i 2506/95/EK tanácsi rendelettel (HL L 258., 3. o., magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 18. kötet, 255. o.) módosított, a közösségi növényfajta–oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27–i 2100/94/EK tanácsi rendelet (HL L 227., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 390. o., a továbbiakban: 2100/94 rendelet) 10. cikke (1) bekezdésének értelmében:

„A fajta akkor tekinthető újnak, ha az 51. cikknek megfelelően meghatározott bejelentési napon a fajtaösszetevőket vagy a fajta betakarított terményét a 11. cikk értelmében a nemesítő, vagy az ő hozzájárulásával bárki más – a fajta hasznosításának céljából – nem adta el más személynek vagy azzal más módon nem rendelkezett:

a) a fent említett időpontot megelőző egy évnél korábban a Közösség területén belül;

[...]”

3 A 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése a CPVO közösségi növényfajta-oltalom megadása iránti eljárásra vonatkozó hatáskörét határozza meg:

„A [CPVO] általános szabályok vagy egyedi esetekben felhívás útján határozza meg, hogy mikor, hol és milyen mennyiségű, illetve minőségű anyagot és referenciamintát kell benyújtani a szakmai szempontok szerinti vizsgálathoz”.

4 E rendelet 61. cikkének (1) bekezdése a növényfajta-oltalmi bejelentés elutasításának feltételeit mondja ki:

A [CPVO] a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentést elutasítja, amennyiben megállapítja, hogy a kérelmező:

[...]

b) a megadott határidőn belül nem teljesítette az 55. cikk (4) vagy (5) bekezdése szerinti szabályban vagy kérelemben [helyesen: szabályban vagy felhívásban] előírtakat, kivéve, ha a [CPVO] jóváhagyta, hogy az anyagokat ne nyújtsák be;

[...]”

5 Az említett rendelet „A fellebbezési tanácsok határozatai ellen benyújtható keresetek” című 73. cikkének (1)–(3) bekezdése így rendelkezik:

„(1) Kereset nyújtható be a Bírósághoz a fellebbezési tanácsoknak a fellebbezéssel kapcsolatos határozatai ellen.

(2) Kereset illetékesség hiánya, alapvető eljárási szabály megsértése, a Szerződés, e rendelet vagy az előbbiek alkalmazására vonatkozó bármely jogszabály megsértése, valamint hatásköri visszaélés miatt nyújtható be.

(3) A Bíróság a vitatott határozatot megsemmisítheti [helyesen: hatályon kívül helyezheti] vagy megváltoztathatja.”

6 Ugyanezen rendelet 80. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„Ha az adott körülmények között elvárható, kellő gondosság ellenére a közösségi növényfajta-oltalmi jog bejelentője, jogosultja vagy a [CPVO] előtt folyó eljárásban részt vevő egyéb fél nem tudja betartani a [CPVO] által meghatározott határidőt, akkor kérelmére jogaiban az eredeti állapot visszaállítása *(in integrum restitutio)* engedélyezhető, amennyiben a határidő elmulasztása e rendelet erejénél fogva közvetlenül valamely jogának vagy jogorvoslati eszközének elvesztését eredményezte”.

7 Amint azt a 2506/95 rendelet harmadik preambulumbekezdése előírja, a 2100/94/EK rendelettel létrehozott CPVO, illetve annak fellebbezési tanácsai által hozott határozatok ellen benyújtható keresetekre vonatkozó szabályokat össze kell hangolni a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.). szabályaival.

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

8 1999. január 18-án a Konsortium Südtiroler Baumschuler (a továbbiakban: KSB), amelynek a Schniga GmbH (a továbbiakban: Schniga) a jogutódja, közösségi növényfajta-oltalmi bejelentést tett a CPVO-nál a kezdetben Schniga elnevezésű Gala Schnitzer almafajta *(Malus Mill)* tekintetében.

9 A CPVO felkérte a Bundessortenamtot (szövetségi növényfajta-hivatal, Németország) a 2100/94 rendelet 55. cikkének (1) bekezdése szerinti szakmai szempontok szerinti vizsgálat elvégzésére.

10 1999. január 26-i levelével a CPVO felhívta a KSB-t, hogy 1999. március 1. és 15. között nyújtsa be előtte, valamint a Bundessortenamt előtt a szakmai szempontok szerinti vizsgálathoz szükséges növényi anyagot. A CPVO kifejtette továbbá, hogy a KSB feladata, hogy az anyag megküldése során betartsa valamennyi alkalmazandó növény-egészségügyi és vámügyi feltételt.

11 A KSB a kért anyagot a megjelölt határidőn belül benyújtotta.

12 1999. március 25-i levelével a CPVO visszaigazolta a kívánt anyag kézhezvételét, ugyanakkor rámutatott, hogy az említett anyagot nem kísérte növény-egészségügyi bizonyítvány. A CPVO felhívta tehát a KSB-t, hogy gondoskodjék e nélkülözhetetlen dokumentum „mielőbbi” benyújtásáról.

13 1999. április 23-án a KSB megküldött a Bundessortenamtnak egy európai növényútlevelet, és kifejtette, hogy az azt kiállító hatóság, jelesül Bolzano (Olaszország) növényvédelmi szolgálata kijelentette, hogy ez a dokumentum helyettesíti a növény-egészségügyi bizonyítványt.

14 1999. május 3-án a Bundessortenamt tájékoztatta a KSB-t az anyag határidőn belül történt beérkezéséről és megfelelő jellegéről. Ezenkívül rámutatott, hogy a benyújtott európai növényútlevél kielégítő a szakmai szempontok szerinti vizsgálat, valamint a közösségi növényfajta-oltalom megadása anyagi jogi feltételeinek vizsgálata szempontjából. A Bundessortenamt mindazonáltal felhívta a KSB-t egy olyan hivatalos bizonyítvány másolatának benyújtására, amely tanúsítja, hogy a benyújtott anyag vírusmentes.

15 2001 folyamán a KSB tájékoztatta a Bundessortenamtot, hogy nem áll módjában benyújtani a kért tanúsító okmányt. Kiderült, hogy az 1999 márciusában a szakmai szempontok szerinti vizsgálat céljából benyújtott anyag nem volt vírusmentes. Következésképpen a Bundessortenamt tájékoztatta a CPVO-t azon szándékáról, hogy megsemmisíti a fertőzött anyagot, hogy elkerülje ezáltal a fertőzés többi növényre való átterjedését.

16 2001. június 13-i elektronikus levelével a CPVO tájékoztatta a KSB-t, hogy a Bundessortenamttal egyetértésben úgy határozott, hogy a bejelentése vizsgálatának újrakezdése céljából engedélyezi, hogy a KSB új, vírusmentes anyagot nyújtson be. A CPVO azzal indokolta döntését, hogy az anyag növény-egészségügyi állapotára vonatkozó utasítások nem voltak kellően egyértelműek, lévén, hogy nem rögzítették, hogy ezen anyagnak vírusmentesnek kell lennie. Ekként, álláspontja szerint, a KSB nem tehető felelőssé a helyzetért.

17 2006. május 5-én az Elaris és a Brookfield, amelyek a Baigent fajta oltalmi jogához kapcsolódó használati engedély, illetve ezen jog jogosultjai, a 2100/94 rendelet 59. cikke alapján kifogást nyújtottak be a CPVO-hoz a Gala Schnitzer fajta növényfajta-oltalmi jogának megadásával szemben. A kifogás a Baigent almafajta *(Malus Mill)* korábbi oltalmi jogán alapult.

18 A Brookfield kifogása alátámasztásul arra hivatkozott, hogy a kért fajta nem különböztethető meg kellő mértékben azon referenciafajtától, amelynek ő a jogosultja. Ezenkívül a Brookfield vitatta a KSB számára a vírusmentes növényi anyag újbóli megküldése vonatkozásában elismert jogot, mikor a CPVO-nak az eredeti bejelentést el kellett volna utasítania.

19 2007. február 26-i EU 18759., OBJ 06-021. és OBJ 06-022. sz. határozataival a CPVO illetékes bizottsága engedélyezte a Gala Schnitzer fajtának igényelt oltalmat, mivel úgy ítélte meg, hogy e fajta kellő mértékben megkülönböztethető a Baigent referenciafajtától. A bizottság a továbbiakban elutasította a Brookfield kifogását.

20 2007. április 11-én a Brookfield a 2100/94 rendelet 67–72. cikke alapján fellebbezést nyújtott be e bizottság határozataival szemben.

21 A vitatott határozattal a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezte az említett bizottság határozatát, és maga utasította el a Gala Schnitzer fajtára vonatkozó növényfajta-oltalmi bejelentést. Közelebbről úgy vélte, hogy a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem teszi lehetővé a CPVO számára, hogy új anyag benyújtását engedélyezze a KSB számára, mivel a KSB nem teljesítette az 55. cikk (4) bekezdése szerinti, az 1999. január 26-i és 1999. március 25-i levelekben foglalt egyedi felhívásban előírtakat.

A Törvényszékhez benyújtott kereset és a megtámadott ítélet

22 2008. április 4-én benyújtott keresetével a Schniga az alábbi jogalapokra hivatkozva a vitatott határozat hatályon kívül helyezését kérte a Törvényszéktől:

– az Elaris és a Brookfield által a CPVO-hoz előterjesztett kifogások elfogadhatatlansága;

– a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdése b) pontjának és 62. cikkének megsértése;

– a 2100/94 rendelet 55. cikke (4) bekezdésének megsértése.

23 Az Elaris és a Brookfield a Törvényszék előtti eljárásban beavatkozó félként vett részt a CPVO támogatása végett. A tárgyalás folyamán a CPVO módosította kérelmeit, és a Schniga által képviselt álláspontot tette magáévá.

24 A Törvényszék, miután a Schniga első jogalapját elfogadhatatlannak nyilvánította, a harmadik jogalapnak az Elaris és a Brookfield által vitatott elfogadhatóságát vizsgálta.

25 E tekintetben a Törvényszék úgy ítélte meg a megtámadott ítélet 39. pontjában, hogy a fellebbezési tanács jogilag minősítette az 1999. január 26-i és március 25-i leveleket, ekként e minősítés az általa végzett felülvizsgálat hatálya alá tartozik.

26 A Törvényszék a Schniga harmadik jogalapjának érdemi vizsgálata során a megtámadott ítélet 62. és 63. pontjában elutasította a fellebbezési tanács azon megállapításait, miszerint a CPVO-nak – mivel a KSB nem teljesítette a CPVO 1999. január 26-i és március 25-i levelében foglalt egyedi felhívásokban előírtakat – hivatalból el kellett volna utasítania a KSB Gala Schnitzer fajtára vonatkozó bejelentését.

27 A Törvényszék azt alátámasztó érveit, hogy a CPVO nem lépte túl a 2001/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdésében számára biztosított mérlegelési jogkörét, a megtámadott ítélet 64–80. pontja tartalmazza.

28 Először is a megtámadott ítélet 64. pontjában a Törvényszék kifejtette, hogy megfelel a gondos ügyintézés elvének, és az eljárások jó lefolyása és hatékonysága biztosítása szükségességének az, hogy a CPVO-nak – amennyiben azon feltételek pontatlansága esetén, amelyekhez az oltalmi bejelentés vizsgálatát köti, úgy véli, hogy e pontatlanságok korrigálhatók – lehetősége van az előtte korábban benyújtott bejelentés vizsgálatát lefolytatni, és ilyen esetben nem köteles e bejelentést elutasítani.

29 Egyébiránt a Törvényszék a megtámadott ítélet 65. pontjában kiemelte, hogy ez a mérlegelési jogkör lehetővé teszi, hogy biztosítani lehessen egyrészt a CPVO számára azt, hogy egyedi felhívásai egyértelműek legyenek, másrészt a bejelentők számára azt, hogy egyértelmű módon megismerjék jogaikat és kötelezettségeiket.

30 A Törvényszék, miután emlékeztetett a CPVO és a KSB közötti teljes levélváltásra, megállapította a megtámadott ítélet 75. pontjában, hogy az 1999. január 26-i és március 25-i levelek pontatlanok a tekintetben, hogy a benyújtandó növényi anyagnak vírusmentesnek kell-e lennie, következésképpen a 2001. június 13-i elektronikus levél e hiányosság orvoslására irányult.

31 Másodsorban a Törvényszék mint hatástalant elutasította az Elarisnak és Brookfieldnek a KSB részéről a bejelentésének vizsgálatára irányuló eljárás folyamán tanúsított rosszhiszemű magatartásra vonatkozó kijelentéseit, és rámutatott, hogy a jelen ügyben a 2100/94 rendelet 80. cikke nem irányadó.

32 Következésképpen a Törvényszék helyt adott a Schniga által előterjesztett harmadik jogalapnak, és hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot.

A Bíróság előtti eljárás

33 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

– elsődlegesen helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és az ügyet érdemi határozathozatal céljából utalja vissza a Törvényszék elé;

– másodlagosan hozzon jogerős határozatot, és utasítsa el az elsőfokú keresetet, és

– a Schnigát kötelezze a költségek viselésére.

34 A CPVO és a Schniga azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezők fellebbezéseit, és

– a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

35 A fellebbezők két jogalapra hivatkoznak fellebbezésük alátámasztásául, melyek közül az elsőt a 2100/94 rendelet 73. cikke (2) bekezdésének, a másodikat pedig az említett rendelet 61. cikke (1) bekezdése b) pontjával és 80. cikkével összefüggésben értelmezett 55. cikke (4) bekezdésének a Törvényszék általi megsértésére alapítják.

A 2100/94 rendelet 73. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról

A felek érvei

36 A fellebbezők felróják, hogy a Törvényszék a tényeknek az előtte hivatkozott harmadik jogalap keretében történő újbóli vizsgálatával túllépte bírósági felülvizsgálati hatáskörét. Ekként a megtámadott ítélet újból értékelte a CPVO 1999. január 26-i és március 25-i leveleinek értelmét és tartalmát. Márpedig a 2100/94 rendelet 73. cikke (2) bekezdésének értelmében a Törvényszék hatásköre a fellebbezési tanács határozatai jogszerűségének felülvizsgálatára korlátozódik.

37 A CPVO és a Schniga arra hivatkozik egyrészt, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a releváns tények megállapítása és értékelése tekintetében, aminek a felülvizsgálata a fellebbezés szakaszában a Bíróságnak nem feladata. Másrészt a Törvényszék a megtámadott ítéletben a tények fellebbezési tanács általi jogi minősítését vizsgálta felül, aminek gyakorlása mindenképpen hatáskörébe tartozik. Ennélfogva a fellebbezők érvei elfogadhatatlanok.

A Bíróság álláspontja

38 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2100/94 rendelet 73. cikkét, a 2506/95 rendelet harmadik preambulumbekezdésének megfelelően, a CPVO vagy fellebbezési tanácsai által hozott határozatok ellen benyújtható keresetekre vonatkozó szabályoknak a 40/94 rendeletben foglalt szabályokkal történő összehangolása érdekében módosították.

39 Márpedig a Bíróság több alkalommal is kimondta a 40/94 rendelet 63. cikkével kapcsolatban, amelynek szövege azonos a 2100/94 rendelet 73. cikkével, hogy a Törvényszék feladata az OHIM fellebbezési tanácsai határozatai jogszerűségének felülvizsgálata, az uniós jog alkalmazásának többek között az említett tanácsok előtt előterjesztett tényállási elemek fényében történő ellenőrzésével. Így a 40/94 rendelet Bíróság által értelmezett 63. cikkének korlátain belül a Törvényszék teljes körűen felülvizsgálhatja az OHIM fellebbezési tanácsai határozatainak jogszerűségét, szükség esetén ellenőrizve azt, hogy e tanácsok a jogvita tényállását jogilag pontosan minősítették-e, vagy hogy téves-e az említett tanácsok elé terjesztett tényállás (lásd ebben az értelemben a C-16/06. P. sz., Les Éditions Albert René kontra OHIM ügyben 2008. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-10053. o.] 38. és 39. pontját).

40 E tekintetben a Bíróság ehhez hasonló hatáskört ismert el a Törvényszék számára a CPVO vagy fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének felülvizsgálata tekintetében (lásd ebben az értelemben a C-38/09. P. sz., Schräder kontra CPVO ügyben 2010. április 15-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-3209. o.] 69. pontját).

41 A jelen ügyben a Törvényszék úgy ítélte meg a megtámadott ítélet 69. pontjában, hogy az 1999. január 26-i és március 25-i levelek egyedi felhívásokat tartalmaznak.

42 Ebben az összefüggésben a Törvényszéknek, mivel a számára azonos mérlegelésre vonatkozó hatáskört kell elismerni a CPVO vagy fellebbezési tanácsai által hozott határozatokkal szemben benyújtható keresetek tekintetében, nem róható fel, hogy tévesen alkalmazta volna a jogot.

43 Következésképen az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontjával és 80. cikkével összefüggésben értelmezett 55. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított második jogalapról

A felek érvei

44 A második jogalap keretében a fellebbezők azt róják fel először is, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése lehetővé teszi a CPVO számára, hogy az egészségügyi dokumentumok benyújtására vonatkozóan egyedi felhívással éljen, amely nem azonos a szakmai szempontok szerinti vizsgálathoz szükséges növényi anyag benyújtására vonatkozó felhívással.

45 Másodszor, állításuk szerint, a Törvényszék megsértette a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett 55. cikkének (4) bekezdését, amikor úgy ítélte meg, hogy a CPVO engedélyezheti új növényi anyag benyújtását az anyag benyújtására vonatkozó első felhívásban megjelölt határidő lejártakor. Ezenkívül a fellebbezők szerint a Törvényszék tévesen ítélte meg úgy, hogy az 1999. március 25-i levélben foglalt „mielőbbi” kifejezés nem tekinthető az egyedi felhívásra vonatkozó határidőnek.

46 Harmadsorban a fellebbezők felróják azt, hogy a Törvényszék mérlegelési jogkört ismert el a CPVO javára, amikor lehetővé tette számára, hogy ő maga orvosolja az egyedi felhívásaiban foglalt pontatlanságokat anélkül mindazonáltal, hogy a 2100/94 rendelet 80. cikkében foglalt különleges eljáráshoz folyamodna, továbbá azt, hogy irrelevánsnak ítélte meg a bejelentő állítólagos rosszhiszeműségére vonatkozó kérdést.

A Bíróság álláspontja

47 Amint az a megtámadott ítélet 63. pontjából következik, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a CPVO-nak jogában áll, hogy pontosítsa azon feltételeket, amelyekhez egy közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés vizsgálatát köti, amennyiben az a határidő, amelyen belül ezen oltalmi bejelentés benyújtójának teljesítenie kell a neki címzett egyedi felhívásban foglaltakat, még nem járt le.

48 Ennek alapján a Törvényszék mérlegelési jogköre gyakorlása során egyrészt úgy ítélte meg a megtámadott ítélet 69. pontjában, hogy az 1999. március 25-i levél a vizsgálandó növényi anyagra vonatkozó tanúsító okmánnyal kapcsolatos egyedi felhívásnak tekinthető, másrészt, ugyenezen ítélet 72. pontjában, hogy a CPVO 2001. június 13-i elektronikus levele a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, a növényi anyag megküldésére vonatkozó egyedi felhívást tartalmaz. Erre tekintettel a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a CPVO nem haladta meg mérlegelési jogkörét.

49 Ekként nem róható fel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot.

50 Elöljáróban ki kell emelni ugyanis egyrészt, hogy a CPVO feladatköre a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentések vizsgálata feltételeinek tudományos és szakmai összetettségével jellemezhető, így ezen feladatainak gyakorlása során mérlegelési mozgásteret kell számára elismerni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Schräder kontra CPVO ügyben hozott ítélet 77. pontját). Ezenkívül, ezen tág mérlegelési mozgásterére tekintettel, a CPVO, amennyiben szükségesnek tartja, figyelembe veheti a késedelmesen előterjesztett vagy benyújtott tényeket és bizonyítékokat (lásd, analógia útján, a C-29/05. P. sz., OHIM kontra Kaul ügyben 2007. március 13-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-2213. o.] 42. pontját).

51 Másrészt a CPVO mint uniós szerv alá van vetve a gondos ügyintézés elvének, amelynek értelmében gondosan és pártatlanul kell megvizsgálnia minden, az ügyre vonatkozó tényt, és össze kell gyűjtenie a mérlegelési jogkörének gyakorlásához szükséges valamennyi ténybeli és jogi elemet. Végezetül a CPVO-nak, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 64. pontjában kiemelte, biztosítania kell eljárásainak jó lefolyását és hatékonyságát.

52 E megállapítások fényében emlékeztetni kell először is arra, hogy a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdéséből az következik, hogy a CPVO általános szabályok vagy egyedi felhívások útján határozza meg, hogy mikor, hol és milyen mennyiségű, illetve minőségű anyagot és referenciamintát kell benyújtani a szakmai szempontok szerinti vizsgálathoz.

53 Márpedig, tekintettel a CPVO számára biztosított mérlegelési jogkörre, e rendelkezés nem értelmezhető akként, hogy megakadályozná, hogy a CPVO külön felhívással éljen a vizsgálandó növényi anyag, illetve az ezen anyagra vonatkozó tanúsító okmányok tekintetében. Ekként, amint azt a Törvényszék megállapította a megtámadott ítélet 69. pontjában, anélkül, hogy a jelen eljárás fellebbezői ezt cáfolták volna, az 1999. március 25-i levél a vizsgálandó növényi anyag minőségére vonatkozott, amely minőség, a 2100/94 rendelet 55. cikke (4) bekezdésének értelmében képezheti egyedi felhívás tárgyát.

54 Másodsorban nem róható fel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta volna a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a CPVO-nak jogában áll a vizsgálandó növényi anyag megküldésével kapcsolatban új felhívással élni.

55 Ugyanis a gondos ügyintézés elvére, valamint az eljárások jó lefolyása és hatékonysága biztosításának szükségességére tekintettel a CPVO-nak, mivel – amint az a megtámadott ítélet 74. pontjából következik – úgy ítélte meg, hogy eredeti felhívása pontatlanságokat tartalmazott – amit egyebekben a fellebbezők sem vitattak –, fel kellett hívnia a KSB-t olyan növényi anyag megküldésére, amely megfelel az új egyedi felhívásban meghatározott követelményeknek.

56 Ebben az összefüggésben a fellebbezők egyrészt nem megalapozottan hivatkoznak arra, hogy a Törvényszéknek azt kellett volna megállapítania, hogy a CPVO-nak a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján el kellett volna utasítania a KSB közösségi növényfajta-oltalmi bejelentését. Ez a rendelkezés akkor alkalmazható ugyanis, amikor a CPVO megállapítja, hogy a bejelentő a megállapított határidőn belül nem teljesítette az egyedi felhívásban előírtakat. Márpedig a jelen ügyben, amint azt a Törvényszék helytállóan ítélte meg, a CPVO megállapította, hogy az eredeti egyedi felhívásban előírtakat, annak pontatlansága folytán, a KSB nem tudta teljesíteni. Ennélfogva a CPVO nem utasíthatta volna el a KSB által benyújtott növényfajta-oltalmi bejelentést úgy, hogy azzal ne valósított volna meg téves jogalkalmazást.

57 Másrészt – ami a fellebbezők azon állítását illeti, miszerint a Törvényszéknek tekintetbe kellett volna venni a KSB által tanúsított rosszhiszemű magatartást – meg kell állapítani, hogy a fellebbezők nem fejtették ki, hogy a Törvényszék mennyiben valósított meg téves jogalkalmazást, amikor azt állapította meg a megtámadott ítélet 80. pontjában, hogy a KSB magatartása nem függ össze azzal a kérdéssel, hogy a CPVO-nak van-e lehetősége az egyedi felhívásaiban foglalt pontatlanság orvoslására.

58 Végezetül meg kell állapítani, hogy a fellebbezők egyetlen olyan tényezőt sem terjesztenek elő, amely ezen értékelést megkérdőjelezhetné.

59 Végül ami a 2100/94 rendelet 80. cikkének állítólagos megsértését illeti, elegendő arra emlékeztetni, hogy e rendelkezés kizárólag olyan esetekre vonatkozik, amikor valamely közösségi növényfajta-oltalmi jog bejelentőjének nem állt módjában a CPVO által meghatározott határidő betartása. A jelen ügyben vitathatatlan, hogy a KSB-nek a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentését követően címzett különböző egyedi felhívásokat ugyanazon eljárás keretében intézték hozzá, tekintettel arra, hogy a CPVO-nak az említett bejelentés vizsgálatához szükséges anyag, valamint dokumentumok benyújtására vonatkozó első felhívása pontatlan volt. Ebből az következik, hogy a 2100/94 rendelet 80. cikke egy a jelen ügyben szereplőhöz hasonló helyzetben nem alkalmazható.

60 Következésképpen a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

61 A fenti megfontolások fényében a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

62 Az eljárási szabályzat 138. cikkének 1. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének 1. §-a alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a fellebbezők pervesztesek lettek, a CPVO kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a Brookfield New Zealand Ltd-t és az Elaris SNC-t kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások